

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Asan/15/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015200511
Dátum vydania rozhodnutia: 12.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200511.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a Mgr. Viliama Pohančenika v právnej veci žalobcu: A-STUDIO, s.r.o., so sídlom Bajkalská 27, Bratislava, IČO: 31 396 526, právne zastúpený: Matejka Friedmannová, s.r.o., so sídlom Svätoplukova 28, Bratislava, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, so sídlom Masarykova 10, Košice - Staré Mesto, IČO: 00 166 405, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OPS/BEZ/2014/169 O-538/2014 zo dňa 28.01.2015, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/75/2015-84 zo dňa 26. apríla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/75/2015-84 zo dňa 26. apríla 2016 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OPS/BEZ/2014/169 O-538/2014 zo dňa 28.01.2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Trenčín č. k. 5043/174/2014/2.1/L zo dňa 15.10.2014. Prvostupňový správny orgán napadnutým rozhodnutím uložil žalobcovi pokutu vo výške 5.000,- € za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 82/2005 Z. z.“ alebo „zákon o nelegálnom zamestnávaní“).

1.2 Krajský súd v Bratislave v odôvodnení napadnutého rozsudku zhrnul zistený skutkový stav a mal za preukázané, že vykonanou kontrolou správnym orgánom bolo zistené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z. z. tým, že žalobca využíval závislú prácu fyzických osôb O. M. a K. M. K., s ktorými pracovnoprávny vzťah

založil uzavretím písomných dohôd o výkone práce zo dňa 07.07.2014, pričom za tieto fyzické osoby si do začiatku výkonu kontroly nelegálneho zamestnávania, t.j. dňa 09.07.2014, nesplnil ohlasovaciu povinnosť voči Sociálnej poisťovni podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“). Do registra poistencov bol O. M. prihlásený dňa 09.07.2014 o 18.51 hod. a M. dňa 09.07.2014 o 18.54 hod. Dohody o vykonaní práce s uvedenými fyzickými osobami uzavrel prokurista T..

1.3 Krajský súd v Bratislave konštatoval, že správne orgány riadne zistili skutkový stav veci a postupovali v súlade s ustanoveniami § 3, § 32, § 33 a § 46 zákona č. 71/1976 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) a nedošlo v správnom konaní k žiadnemu procesnému pochybeniu.

1.4 Krajský súd v Bratislave k námietkam žalobcu, týkajúcim sa konania prokuristu a jeho oprávnenia zastupovať žalobcu uviedol, že prokúra je osobitným druhom plnej moci, pričom ide o najširšiu formu zastúpenia podnikateľa. Prokúru možno udeliť len fyzickej osobe, pričom ňou dochádza ku splnomocneniu prokuristu na všetky právne úkony, ku ktorým dochádza pri prevádzke podniku. Jedinou výnimkou v kompetenčných možnostiach je oprávnenie prokuristu scudzovať nehnuteľnosti a zaťažovať ich. Toto oprávnenie má prokurista len vtedy, ak je výslovne uvedené v prokúre. Prokurista je oprávnený na všetky úkony, ku ktorým dochádza pri prevádzke podniku, a to aj v prípade, ak by bola potrebná osobitná plná moc.

1.5 Z výpisu z Obchodného registra Slovenskej republiky mal Krajský súd v Bratislave za preukázané, že v čase výkonu inšpekcie práce bol prokuristom žalobcu T. M. Z. Z uvedeného dôvodu námietky žalobcu, že správne orgány nekonali s konateľom spoločnosti a že konateľ spoločnosti nedal splnomocnenie na uzavretie dohôd o vykonaní práce prokuristovi, považoval Krajský súd v Bratislave za neopodstatnené. Zároveň Krajský súd v Bratislave označil tvrdenie žalobcu ohľadne skutočnosti, že si žalobca objednal výkon montážnych prác od spoločnosti AVEBURY, s.r.o. za účelové, nakoľko túto námietku nevzniesol v priebehu celého správneho konania a doklady o uzavretí dohôd o vykonaní práce spoločnosti AVEBURY s.r.o. s M. K. a O. M. predložil až ako súčasť žaloby.

2.

2.1 Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. OPS/BEZ/2014/169 O-538/2014 zo dňa 28.01.2015 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. k. 5043/174/2015/2.1/L zo dňa 15.10.2014 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie, alternatívne, aby napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

2.2 Žalobca v podanom odvolaní namietal, že rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď Krajský súd v Bratislave v napadnutom rozsudku označil konanie správnych orgánov počas výkonu inšpekcie práce s prokuristom za konanie s právnym zástupcom žalobcu.

2.3 Žalobca poukázal na právny charakter inštitútu prokúry, udelenie ktorej splnomocňuje osobu na realizáciu právnych úkonov obchodného charakteru, ku ktorým dochádza pri prevádzke podniku. Vychádzajúc z uvedeného žalobca argumentoval, že prokurista nebol oprávnený konať za žalobcu v pracovnoprávných veciach a preto správne orgány nepostupovali správne, keď pri výkone inšpekcie konali s prokuristom žalobcu a nie so žalobcom, čím došlo k porušeniu ustanovení § 13 a § 14 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“). Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že vzhľadom na vyššie špecifikovaný rozsah oprávnení prokuristu možno konštatovať, že prokurista nebol oprávnený ani na uzatvorenie dohôd o vykonaní práce a preto medzi žalobcom a osobami, ktoré u žalobcu údajne vykonávali nelegálnu prácu, t.j. O. M. a M. K., nedošlo ani k vzniku pracovnoprávneho vzťahu. Pracovnoprávny vzťah mohol vzniknúť v tomto prípade iba medzi uvedenými osobami a prokuristom. Z

tohto dôvodu nemohlo podľa názoru žalobcu dôjsť z jeho strany k porušeniu povinností vyplývajúcich z ustanovenia § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z. z.

2.4 Žalobca mal za to, že Krajský súd v Bratislave dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keď Krajský súd v Bratislave v odôvodnení napadnutého rozsudku iba stručne konštatoval, že správne orgány riadne zistili skutkový stav a postupovali v súlade s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku. Týmto strohým konštatovaním zo strany Krajského súdu v Bratislave došlo k založeniu nepreskúmateľnosti rozhodnutia, nakoľko nebolo náležité odôvodnené. Nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia má za následok porušenie práva účastníka konania na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2.5 Žalobca namietal súlad postupu a rozhodovania prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného s právnym poriadkom Slovenskej republiky tým, že Inšpektorát práce Trenčín neoznámil žalobcovi pred začatím inšpekcie svoju prítomnosť (§ 13 ods. 1 písm. a/ zákona o inšpekcii práce), neprerokoval náležité Protokoly so žalobcom (§ 13 ods. 2 zákona o inšpekcii práce), Protokol neobsahoval náležitosti ustanovené v § 14 ods. 1 druhá veta zákona o inšpekcii práce. Žalobca poukázal ďalej na to, že Inšpektorát práce Trenčín nezistil náležité skutkový stav, keďže neskúmal reálnu existenciu pracovnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a montážnikmi, neakceptoval čestné vyhlásenia montážnikov, nepreskúmal vyjadrenie žalobcu, že montážnici sú zamestnancami spoločnosti AVEBURY, s.r.o. a nepreveril ani to, či v čase výkonu inšpekcie montážnici skutočne vykonávali závislú prácu. K prihláseniu montážnikov do registra poisťencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia Sociálnej poisťovne žalobca uviedol, že toto prokurista zrealizoval na naliehanie inšpektorov, a to napriek tomu, že k takémuto postupu nebol dôvod, nakoľko montážnici neboli v pracovnoprávnom vzťahu so žalobcom a prokurista nebol na takýto úkon splnomocnený.

2.6 Žalobca v odvolaní taktiež namietal skutočnosť, že žalovaný nevypočul konateľa žalobcu, ktorý je ako jediný v predmetnej veci oprávnený konať v mene žalobcu. Právo vyjadriť sa ku všetkým podkladom nevyhnutným na rozhodnutie bolo realizované prostredníctvom prokuristu, čo potvrdil aj žalovaný, a to aj napriek skutočnosti, že prokurista nebol v čase výkonu inšpekcie práce splnomocneným zástupcom žalobcu na tento konkrétny úkon.

3.

3.1 Žalovaný vo vyjadrení doručenom Krajskému súdu v Bratislave dňa 30.09.2016 uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, ktorý považuje za vecne správny a zákonný.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

4.2 Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a

právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

4.3 Podľa § 247 ods. 1 a 2 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

4.4 Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.5 Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.6 Podľa § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

4.7 Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

4.8 Z administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dňa 14.07.2014 oznámil prvostupňový správny orgán žalobcovi v zmysle § 2 zákona o inšpekcii práce, že dňa 09.07.2014 bol začatý výkon inšpekcie práce zameraný na kontrolu vybranej časti pracovnoprávných vzťahov a na kontrolu dodržiavania zákazu nelegálneho zamestnávania. Žalobca bol zároveň vyzvaný na predloženie potrebných dokladov a zodpovedanie otázok uvedených v predmetnom oznámení.

4.9 K vykonaniu inšpekcie práce sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 18.07.2014, v ktorom uviedol, že na uvedenej stavbe dodával interiérové prvky podľa zadania a harmonogramu objednávateľa a po dohode s koordinátorom práce iba dňa 09.07.2014 a dodávku a montáž nábytkových prvkov vykonávali Q. A., M. K. a O. M. na základe dohôd o vykonaní práce podpísaných 07.07.2014 za odmenu 2,80 eur/hodina. Evidenciu pracovného času vedie elektronicky vedúci prác, nahlasuje určenému zamestnancovi spoločnosti v mieste sídla spoločnosti začiatok a koniec časového úseku, v ktorom zamestnanci vykonávali pridelenú prácu a preto sa evidencia pracovného času na kontrolovanom pracovisku nenachádzala. Výsledky inšpekcie boli zaznamenané v Protokole č. ITN-312-35-1.2/P-A24,28-14 zo dňa 11.08.2014.

4.10 Dňa 18.08.2014 bolo Inšpektorátu práce Trenčín doručené Výjadrenie žalobcu k protokolu o výsledku inšpekcie práce zo dňa 11.08.2014, z ktorého vyplýva, že so zamestnancami O. M. a M. K. boli uzavreté riadne dohody o vykonaní práce a k oneskorenému prihláseniu týchto zamestnancov do registra poistencov došlo administratívnym pochybením. Na základe uvedeného vyjadrenia bol vyhotovený Dodatok k protokolu o výsledku inšpekcie práce č. ITN-312-35-1.2/P-A24,28/14 zo dňa 11.08.2014, zo dňa 21.08.2014.

4.11 Dňa 19.09.2014 bolo žalobcovi doručené Oznámenie č. 5043/174/2014/2.1/L zo dňa 17.09.2014 o

začatí správneho konania o uložení pokuty vo veci porušenia povinnosti vyplývajúcej z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ v štvrtom bode zákona o inšpekcii práce.

4.12 Žalobca sa prostredníctvom konateľa spoločnosti p. E. k oznámeniu o začatí správneho konania o uložení pokuty vyjadril elektronicky dňa 25.09.2014. Zároveň bolo Inšpektorátu práce Trenčín dňa 29.09.2014 doručené písomné podanie od žalobcu - Oznámenie k začatiu konania o uložení pokuty č. 5043/174/2014/2.1/LA, z ktorého vyplýva, že konanie o uložení pokuty voči žalobcovi je nezákonné, predčasné a začaté bez náležitého preverenia ďalších skutočností, z ktorého dôvodu kontrolované osoby neboli prihlásené do Sociálnej poisťovne. Predčasné závery Inšpektorátu práce Trenčín nezodpovedajú skutočným zisteniam. Už vo vyjadrení k protokolu žalobca namietal, že kontrolované osoby O. M. a M. K. mali so žalobcom uzatvorené dohody o vykonaní práce, ale vzhľadom k tomu, že došlo administratívnym pochybením (skomolené priezviská a tým neprešla elektronická prihláška do registra Sociálnej poisťovne) došlo k oneskorenému prihláseniu týchto zamestnancov do registra poistencov. Žalobca opätovne tvrdil, že nešlo o jeho úmyselné konanie.

4.13 Inšpektorát práce Trenčín vydal rozhodnutie č. k. 5043/174/2014/2.1/L zo dňa 15.10.2014, ktorým podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona o inšpekcii práce uložil žalobcovi pokutu v sume 5.000,- € za porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z. z., ktorého sa mal žalobca dopustiť tým, že na pracovisku Stavba TESCO Expres, ul. SNP, Nová Dubnica porušil zákaz nelegálneho zamestnávania tým, že dňa 09.07.2014 v čase od 9.00 hod. do 16.00 hod. využíval závislú prácu dvoch fyzických osôb, O. M., nar. XX.XX.XXXX a K. M. K., nar. XX.XX.XXXX., ktorí na uvedenom pracovisku vykonávali závislú prácu montérov, mal s nimi uzatvorený pracovnoprávny vzťah - dohodu o vykonaní práce od 08.07.2014, pričom nesplnil povinnosť podľa osobitného predpisu (§ 231 ods. 1 písm. b/ zákona o sociálnom poistení), nakoľko do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia Sociálnej poisťovne bol O. M., nar. XX.XX.XXXX. prihlásený dňa 09.07.2014 o 18.51 hod. a K... M. K., nar. XX.XX.XXXX dňa 09.07.2014 o 18.54 hod.

4.14 Žalovaný rozhodnutím č. OPS/BEZ/2014/169 O-538/2014 zo dňa 28.01.2015 zamietol odvolanie žalobcu a odvolaním napadnuté prvostupňové rozhodnutie č. k. 5043/174/2015/2.1/L zo dňa 15.10.2014 potvrdil.

4.15 Podľa § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z. z., nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu fyzickej osoby, má s ňou založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu a nesplnila povinnosť podľa osobitného predpisu.

4.16 Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z. z., právnická osoba a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 2 a 3. Fyzická osoba nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 3.

4.17 Podľa § 231 ods. 1 písm. b/ bod 1 zákona o sociálnom poistení, zamestnávateľ je povinný prihlásiť do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia zamestnanca podľa § 4 ods. 1 na nemocenské poistenie, na dôchodkové poistenie a na poistenie v nezamestnanosti a zamestnanca podľa § 4 ods. 2, okrem zamestnanca v právnom vzťahu na základe ním určenej dohody o brigádnickej práci študentov podľa § 227a, na dôchodkové poistenie pred vznikom týchto poistení, najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnanca, odhlásiť zamestnanca najneskôr v deň nasledujúci po zániku týchto poistení okrem zániku povinného nemocenského poistenia a povinného poistenia v nezamestnanosti podľa § 20 ods. 3, zrušiť prihlásenie do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia, ak poistný vzťah podľa § 20 nevznikol, a oznámiť zmeny v údajoch uvedených v § 232 ods. 2 písm. a/ až c/.

4.18 Podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona o inšpekcii práce, inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania od 2.000,- € do

200.000,- €, a ak ide o nelegálne zamestnávanie dvoch a viac fyzických osôb súčasne, najmenej 5.000,- €.

4.19 Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, prokúrou splnomocňuje podnikateľ prokuristu na všetky právne úkony, ku ktorým dochádza pri prevádzke podniku, aj keď sa na ne inak vyžaduje osobitné plnomocenstvo. Prokúru možno udeliť len fyzickej osobe.

4.20 Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, v prokúre nie je zahrnuté oprávnenie scudzovať nehnuteľnosti a zaťažovať ich, ibaže je toto oprávnenie výslovne v udelení prokúry uvedené.

5.

5.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky v danej veci rozhodoval o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/75/2015-84 zo dňa 26. apríla 2016, ktorým bola zamietnutá žaloba podľa § 250j ods. 1 O.s.p. Predmetom súdneho prieskumu pred krajským súdom bolo rozhodnutie žalovaného č. OPS/BEZ/2014/169 O-538/2014 zo dňa 28.01.2015, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Trenčín č.k. 5043/174/2015/2.1/L zo dňa 15.10.2014.

5.2 Nelegálne zamestnávanie je upravené v zákone č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a samotný pojem nelegálneho zamestnávania je definovaný v ustanovení § 2 tohto zákona. Právnická osoba sa dopúšťa nelegálneho zamestnávania vtedy, ak fyzickú osobu, s ktorou má uzatvorený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer, neprihlásila do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia Sociálnej poisťovne pred vznikom týchto poistení, najneskôr však pred začatím výkonu činnosti zamestnanca.

5.3 Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že žalobca mal s osobami O. M. a M. K. uzatvorené dohody o vykonaní práce zo dňa 07.07.2014, s dobou výkonu pracovnej úlohy od 08.07.2014 do 31.07.2014. Uvedenú skutočnosť potvrdil aj samotný žalobca v podaniach adresovaných Inšpektorátu práce Trenčín (Výjadrenie k vykonaniu inšpekcie práce zo dňa 18.07.2014, Výjadrenie k protokolu o výsledku inšpekcie práce zo dňa 14.08.2014, Výjadrenie k začatiu konania o uložení pokuty č. 5043/174/2014/2.1/L- oznámenie zo dňa 25.09.2014). Vychádzajúc z údajov obsiahnutých v Obchodnom registri Slovenskej republiky mal Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň za preukázané, že v rozhodujúcom čase, teda v čase uzatvorenia dohôd o vykonaní práce medzi žalobcom na jednej strane a O. M., resp. M. K. na strane druhej, ako aj v čase výkonu inšpekcie práce bol prokuristom žalobcu T. M. Z..

5.4 Správne orgány naplnenie skutkovej podstaty nelegálneho zamestnávania dôvodili tým, že žalobca dňa 09.07.2014 v čase od 9.00 hod. do 16.00 hod. na pracovisku Stavba TESCO Expres, ul. SNP, Nová Dubnica využíval závislú prácu dvoch fyzických osôb, O. M. a M. K., ktorí na uvedenom pracovisku vykonávali závislú prácu montérov, mal s nimi uzatvorený pracovnoprávny vzťah - dohodu o vykonaní práce od 08.07.2014, pričom nespĺnil povinnosť podľa osobitného predpisu (§ 231 ods. 1 písm. b/ zákona o sociálnom poistení), nakoľko do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia Sociálnej poisťovne bol O. M. prihlásený dňa 09.07.2014 o 18.51 hod. a M. K. dňa 09.07.2014 o 18.54 hod, t.j. až po vykonaní kontroly.

5.5 Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval zistenie skutkového stavu správnymi orgánmi za dostačujúce na riadne posúdenie veci a nezistil žiadne procesné pochybenia zo strany Inšpektorátu práce Trenčín a žalovaného pri realizácii inšpekcie práce a ani v správnom konaní o uložení pokuty. Námietku žalobcu týkajúcu sa právneho postavenia prokuristu p. Z. a právnych účinkov úkonov ním vykonaných, predovšetkým pokiaľ ide o zastupovanie žalobcu v pracovnoprávných veciach, ako aj konanie v mene žalobcu počas vykonávanej inšpekcie práce, považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na

preukázané skutočnosti za nedôvodnú, pričom sa v plnej miere stotožnil s argumentáciou Krajského súdu v Bratislave obsiahnutou v odôvodnení napadnutého rozsudku.

5.6 Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že montážnici neboli zamestnancami žalobcu, nakoľko tento si objednal výkon montážnych prác od spoločnosti AVEBURY, s.r.o., túto považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky rovnako aj Krajský súd v Bratislave za účelovú a umelo vykonštruovanú, nakoľko tvrdenia žalobcu v súdnom konaní boli rozporuplné a protichodné s tými, ktoré uvádzal počas trvania inšpekcie práce, ako aj počas nasledovného správneho konania o uložení pokuty, kedy žalobca jednoznačne tvrdil, a to jednak prostredníctvom vyjadrení prokuristu, ako aj samotného konateľa spoločnosti, že s osobami O. M. a M. K. mal uzatvorené dohody o vykonaní práce a k oneskorenému prihláseniu zamestnancov došlo v dôsledku administratívneho pochybenia.

5.7 Výšku pokuty, ktorá bola žalobcovi uložená podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona o inšpekcii práce na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby, považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za primeranú, nakoľko odráža mieru porušenia povinností žalobcu a následkov, ktoré z tohto porušenia vyplynuli a nemožno ju považovať za neprimerane vysokú ani za zvlášť zaťažujúcu alebo za likvidačnú. Zároveň spĺňa aj požiadavku preventívneho pôsobenia na zamestnávateľa na dodržiavanie povinností.

5.8 Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že odôvodneniu rozsudku Krajského súdu v Bratislave nechýba presvedčivosť požadovaná zákonom (§ 157 ods. 2 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a jeho úvahu a právne posúdenie považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za logické, nevybočujúce z medzí a hraníc stanovených zákonom.

5.9 Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny a v súlade so zákonom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil po tom, čo dospel k právnemu záveru totožnému so záverom krajského súdu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom a postupom správnych orgánov nedošlo k porušeniu zákonom chránených záujmov žalobcu.

5.10 Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, a teda rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/75/2015-84 zo dňa 26. apríla 2016 potvrdil.

6.

6.1 O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, preto mu právo na náhradu trov odvolacieho konania priznané nebolo.

7.

7.1 Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7.2 Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.